

FIONA

Fiona

*Blood woman
Blood bitch
There's a corona
A corona swelling
Pressing hands
Against this scar
There's no warmth
There's no warmth to be felt
Don't damage my altar
Don't damn this cold flame
Neither one or the other
Has much form or shape
Cold burns powerful
Has powerful needs
Holds back
What's my worth?*

//Cocteau Twins - Blood bitch

Fiona är Vicky Laroues personliga assistent, och, lillasyster. Hon har kvar sitt riktiga efternamn, Couver, och är inte det minsta lik sin storasyster, därför är det få som känner till deras släktskap.

Fiona är väldigt medelmåttig till sättet, väldigt rakt på sak. Hon är den typiska arketypen av flickan som blir bjuden på avgångsbalen, och när hon till sist klär upp sig är alla tagna med storm. Tyvärr hände det aldrig Fiona och hon lider av ett självförvållat askungen syndrom.

Den enda skugga hon befinner sig i är självförvållat, men hon har trivts i det. Det ger henne gott om utrymme att kunna röra sig osedd. Fiona föredrar att vara osedd, för då kan hon vara delaktig i livet hon vill leva genom att observera...

Personlighet

Favoritlåt: Dead can dance - cantara

Favoritfilm: Pretty Woman – Den finaste moderna sagan någonsin

Favoritartist: Saul Williams – Hip Hop med vett

Glass: Straccatella med grädde (egentligen vanilj)

Bil: Renault

Boende: För tillfället i Vickys lyxvilla, men det tänker du ändra på med detsamma

På sin säng: Nattlinne, en teddybjörn, och två askar använda, gråtfyllda näsdukar

På sitt skrivbord: Apple Imac, en Compaq dator, filofaxer, telefonböcker, biljetter till Operan, Robs brev

I fickorna: Den lilla svarta anteckningsboken Mobil, nycklar till huset samt ett svart visa.

Bakgrund

Om man hade försökt lista ut vad det var som gick fel i Fionas uppväxt så hade man fått leta länge. Föräldrarna älskade sina barn och var mycket noga med att vänta tills alla tre fyllt 18 innan de uttryckte sin önskan att skilja sig. Fiona var inte direkt mobbad i skolan. Hon hade bara aldrig några riktiga vänner. Storasystern Viktoria var fyra år äldre och var allt det Fiona ville vara.

Vicky behövde knappt göra sina läxor, folk gjorde dem åt henne, ändå fick hon bra betyg. Fiona å andra sidan fick arbeta som en gnu för allt. Vicky var så... älskvärd. Även om föräldrarna såg till att spendera lika mycket tid med alla tre barn, så kände både du och lillebror Stewart att Vicky på något sätt fick all uppmärksamhet.

Man kan inte säga att du inte försökte få uppmärksamhet. Wicca lät som ett hyfsat harmlöst sätt att göra uppror på. Du hade inte riktigt någon aning om vad det gick ut på, det var bara någonting du hade hört om. Du köpte ditt första pentagram på en loppmarknad och var mycket noga med att ha det väl synligt varje dag. Du var 11 år gammal.

Ingen anmärkte, eller sa någonting om ditt fina pentagram. Att Vicky färgat håret rött fick all uppmärksamhet. Då förstod Fiona att något mer drastiskt krävdes. PÅ en biologi lektion när ni skulle dissekera en groda totalvägrade du, skyllandes på att en Wiccan inte kan göra sådant.

Du sprang ut på gården med din döda groda och började begrava den, medan hon hittade på en bön till gudinnan. Lärarna var inte imponerade men föräldrarna var ganska förstående. Pappa var hippie under sin tid på Universitet så han förstod till och med tron. Dagen efter incidenten kom han hem med en stor bunt böcker. "keltisk folktro" "Paganism och arketyper" "The Witches Bible" och en stor bunt andra.

Din plan gick inte riktigt som du tänkt, men du fick uppmärksamhet i alla fall. Det varade inte längre än två dagar. Du hoppades att han skulle få något att prata med dig om. Att han kanske ville diskutera saker och ting. Men nej. Du gav inte upp så lätt, och försökte desperat att skapa någon form av intresse kring dig genom att vara skolans häxa, dock brydde sig ingen.

Det var intressant att höra dina åsikter, men ingenting skavde någon. Du började misstänka att du hade kunnat komma till skolan naken en dag och inge hade brytt sig, förutom kanske undrat om dina fräknar på axlarna...

Bunny din Abessinier och Stew var de enda som egentligen brydde sig om din existens. Ingen lunch satt du ensam dock. Klasskamrater och folk var alltid där. Du fick inbjudningar till kalas och senare fester som alla andra, olikt de som folk mobbade och inte tyckte om. Skillnaden var att ingen brydde sig om du kom, eller ej.

Ditt liv levdes i en stor osynligt bubbla. Folk såg dig och du var där, men du kände at livet passerade dig förbi. Vännen alla alltid bjuder på en fest men ingen märker när de går. Flickan pojkar kan bli kära i men bara så länge inte den riktigt vackra flickan blickar mot dem.

Det kändes alltid som om du inte var bra nog, och att inget du gjorde var speciellt nog. Vad du än försökte dig på blev du riktigt duktig på det, men inte duktig nog. Du lärde dig spela piano, bra nog för att kunna underhålla

gäster och via vad d gick för, men definitivt inte bara nog för att kunna göra något professionellt med det.

Du var aldrig den smartaste i klassen, men du klarade dig alltid med VG. När Vicky blev antagen till en prestige-fylld dramaskola för sin sång, dans och talang så kände du dig sämre än ett lass skit.

Du hade inte ens en aning om vad du ville göra med livet. Under senare tonår hade du pojkvänner, som alla andra, men du såg dem aldrig som riktiga människor och du är säker på att de inte såg på dig som en riktig människa.

Du kände på dig att du antagligen var en av de där själlösa, monotona utfyllnadsrollerna i verklighetens film, som, av någon anledning hade fått självmedvetenhet.

Du ville inte ha självmedvetenhet. Om du bara fanns till för att vara en i mängden så ville du helst inte vara medveten om det. Du smet dig in i din fars barskåp en natt. Dels för att du verkligen ville glömma, och sett att det är vad vuxna gör via att de dricker alkohol, dels för att en del av dig hoppades på att bli ertappad.

Det enda du egentligen lyckades med var att få en ordentligt deppig fylla, vartefter du fick en fin bakfylla. Om far märkte något så nämnde han ingenting. När sedan första åren på Universitetet kom så märkte du exakt hur osynlig du egentligen var.

Vid detta laget hade du förstått att det var lönlöst att försöka dra uppmärksamhet på dig själv genom att göra underliga saker. Universitetet tog med sig nytt hopp en ny chans, trodde du i alla fall.

Genom att engagera dig i ideellt arbete och i allt du kom åt kom började folk lägga märke till dig. Folk respekterar den som alltid vet vad som 'är vad. Dina föreläsare märkte dig eftersom du var mycket välorganiserad och dina kursare frågade (!) dig om saker.

De saker som Livet lärt Fiona:

1. Du finns inte bara om någon lägger märke till dig
2. Man kommer undan med vad som helst så länge man själv inte anser att det är anmärkningsvärt
3. sex är roligare med tjejer
4. den enda man kan räkna med är sig själv
5. död är att föredra mot ensamhet

Du började leva. Eller ja, nästan. Du levde genom det du gjorde och dem du var med. Men det var en illusion du var mer än villig att leva i. Efter examen jobbade du et halvår som praktikant på ett företag. Arbetet var mindre krävande än själva civilekonomutbildningen du hade precis genomgått, och du började sova mer än 4 timmar per natt igen.

Du fick fritid, och var inte längre rädd att spendera den ensam. Sant, du hade fortfarande nästan omöjligt att säga nej till saker du trodde kunde ge dig mer erkännande som någonting med en existens, men det var ingenstans i närheten av vad du hade gjort under Högskolan.

Ett år sen, då Vicky slog igenom på riktigt kontaktade hon dig. Att hon uppmärksammade din existens till den grad hon gjorde var bevis nog. Du hade blivit en riktig person. Hon behövde en ekonomisk assistent som kunde hjälpa henne ordna med den stora summan pengar hon började ackumulera.

Du och din dåvarande pojkvän Rob flyttade ner till LA. Lönen Vicky erbjöd var mer än företaget där du jobbade gav, dessutom tyckte du att LA lät som ett intressant ställe att åka till. Att din dåvarande semiseriösa pojkvän Rob inte hade något emot att följa med var bara en bonus.

Los Angeles

Till en början tog du bara hand om Vickys affärer och det var det, men efter ett tag började du komma ihåg hennes möten åt henne. När du satt på hennes kontor och var tvungen att svara i telefon var du den som

automatiskt ringde upp Vickys mobil för att se till att hon var där hon behövde vara. Långsamt förvandlades du tillbaka till den flicka du hade hatat vara. Inom loppet av någon månad blev du Vickys skugga. Visst du följde med henne på fester, galor, premiärkvällar och allt, men du tappade ditt centrum igen.

Du var så upptagen med att söka en bekräftan du inte längre behövde att du tappade bort dig själv till slut.

Nutid

Du hade antagligen varit fast i denna limbo om inte Vicky hade lyckats flörta ifrån dig Rob. Du förstod inte varför hon gjorde det, med tanke på att hon har Vince, men hon lyckades. Vince tror hon åkte på en filmning men sanningen är att Vicky och Rob hade en liten retreat. I två veckor i alperna. När Vicky kom hem satt du, förbannad i hennes soffa och väntade.

Tårögd och arg. När du fick veta att hon hade dumpat Rob som pga. det försökt begå självmord och nu var sjukhus så flög du nästan på henne. Först påpekade du dock att ni måste ta er till En klubb vid namn The Den eftersom de är en viktig kväll, men efter det ska du och hon minsann reda ut detta.

På vägen till Klubben har du funderat ut diverse sätt du kan skrika på henne. Du är oerhört förbannad över att hon lyckats få dig att bli såhär igen. Du är förbannad över att hon kommer undan med det.

Om du vill kan du sticka med mer än hälften av alla hennes pengar Du har all information över vart de tagit vägen. Hon ville fuska med skatten så du har slussat pengar till Kuba, Schweiz, dig själv och lillebror. Du hade aldrig någonsin fått för dig att ta dem pengarna, det var bara ett sätt att hålla Vicky ren. Men nu å andra sidan...

Rollspelstips

Fiona är mycket godhjärtad, egentligen. Det enda hon ville ha av livet var att få vara delaktig i det. Hennes miserabla uppväxt, som 90 % av mänskligheten egentligen avundas hennes var nog det som fick henne att bli så kvävd av kärlek. När man har allt man kan tänka sig så är det lätt att söka efter något man inte kan beskriva.

Problemet med Fiona är att hon mycket lätt identifierar kvinnor med sin mor, och sin syster, därigenom börjar hon känna sig överglänst. Karaktären är väldigt aktiv, pratig och delaktig. Men hon känner sig värdelös.

En fälla man ska undvika att falla i är att vara tyst under spelet, speciellt med Fiona. Kruxet med karaktären är att hon är nyttig, hon är aktiv men hon förstår det inte själv.

Henne vitt skilda intressen gör att hon passar in i alla grupper, med alla sorters människor, men inte tillhör någon. Hon kan diskutera Hårdrock och pop, filosofi och matte.

Hon anser att detta kan tolkas som att hon är wannabe av dem som tillhör gruppen, medan den gruppen oftast bara är förvånade över hur mycket hon egentligen vet.

Fiona blev även tungt influerad av Wiccanska samt sataniska texter hon läste. Hon hade antagligen inte kallat sig själv häxa längre, men hon är definitivt naturtroende.

